

אם"ת ולברא ב' את העולם. אמר לה פקדוש ברוך הוא: ראייה את זופאה את, אלא שאינך כראית לברא ב' את העולם, הויאל ואת עתידה להיות רשומה על מתחי האנדים הנאמנים שקיימו את התורה מאל"ף ועד פ"ו, וברושים שלך ימותו. ועוד, שאט חותם הפטות. והויאל ואת ב', איןך כראית לברא ב' את העולם. מיד ייאחה.

נכנסה האות שי לפניו. אמרה לפניו: רבון העולמים, נוח לפניך לברא ב' את העולם, שבי נקראת שמה שדי, וראוי לברא את העולם בשם קדוש. אמר לה: ראייה את וטוכה את ואמתה את, אבל הויאל והאותיות של היור נוטלים אותך להיות עפיהם, אני רוץך לברא ב' את העולם, שכדי שלא יתקים השקר אלא אם יתלו אותך ק. ר. טבאן, שמי שרוץך לומר שקר, יטל יסוד של אמת בהתחלה ואחר בך יקדים את השקר. שהרי האות שי היא אותן את אמת, אותן האמת שהתייחדו בה האבות. כי ר' האותיות שנוראו על הצד הרע הם, וכי להתקים נטלו את האות שי בתוכן ונניה קשר. פיוון שראתה ב', יצאה מלפני. נכנסה האות צ'. אמרה לפניו: רבון העולם, נוח לפניך לברא ב' את העולם, שאני [נ"א שב] חתומים הצדיקים, ואטה שנקראת צדיק רשותם ב', שפטות (זהלים י) כי צדיק ה' צדקות אהב, וכי יאות לבראי עולם. אמר לה צדי, צדי אנת, וצדיק אנת, אבל אנת צדיק למשיח טמירא, לית אנת צדיק לאתגליא כל בך בגין דלא למיחב פתחון פה לעולם. מי טעם ב' אהיה, אהיה י' דשם דברית קדישא ורכיב עלה ואתאחד בהדה. ורזה ד'

למלפא (אפת) למשרי באות אמ"ת ולמברי ב' עלמא. אמר לה קדשא בריך הוא, יאות אנת זוכאה אנת, אלא לית אנת כראי לمبرי ב' עלמא, הויאל ואנת זמין למשיח רשים על מצחין הגובין מהימני דקימנו אויריתא מאל"ף ועד תי"ו, וברישמו דילך ימותון. ועוד דאנת חותמא דמות. הויאל ואנת ב', לית אנת כראי לمبرי ב' עלמא. מיד נפקת. **עללה את שע קמיה, אמרה קמיה, רבון עלמין, ניחא קפץ לمبرי ב' עלמא, דברי אתקרי שמק שד"י, ויאות לمبرי עלמא בשמא קדישא. אמר לה, יאות אנת, וטב אנת וקשות אנת, אבל הויאל ואתווון דזיופא נטליין לך למשיח עמהוזן, לא בעינא לבראי ב' עלמא, דבגין דלא יתקיים שקר, אלא אי יטלו לך ק' ר.**

מבחן מאן דבעי למימר שקריא יטול יסודא דקשות בקדמיה ולבתר יווקים ליה שקריא, דהא את שע את קשות אהיו, את קשות דאבהתן דאתהייחדו בה. ק' ר אהווון דאתהייזאו על סטרא בישא אנון ו בגין לאתקיימה נטלי את שע בגינויו והויל קשר. כיון דחמתה הכי נפקת מקמיה.

עללה את צ אמרה קמיה, רבון עלמא ניחא קפץ לمبرי ב' עלמא דאנא (ס"א ר' ב' חתימים צדייקים, ואנת דאתקריאת צדיק, ב' רשים דכתיב, (זהלים י) כי צדיק י' צדקות אהב, וכי יאות לבראי עולם. אמר לה צדי, צדי אנת, וצדיק אנת, אבל אנת צדיק למשיח טמירא, לית אנת צדיק לאתגליא כל בך בגין דלא למיחב פתחון פה לעולם. מי טעם ב' אהיה, אהיה י' דשם דברית קדישא ורכיב עלה ואתאחד בהדה. ורזה ד'